

Nr 792

Av herrar Boo och Larsson i Borrby, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition nr 33, med förslag till lag om ändring i kommunalskattelagen den 28 september 1928 (nr 370), m. m.*

(Lika lydande med motion nr 651 i Första kammaren)

De i proposition nr 33 framförda förslagen rörande större avdrag för nedsatt skatteförmåga m. m. bör enligt vår mening kunna godtagas i fråga om huvuddragen. På en punkt synes dock avvägningen vara mindre lämplig, varför en viss justering bör komma i fråga.

Enligt förslaget skall extra avdrag för nedsatt skatteförmåga kunna medges med högst 4 500 kronor för alla kategorier fysiska personer. Finns försörjningsplikt mot barn, skall avdraget kunna höjas därutöver med högst 1 000 kronor per barn.

Även om vissa skäl kan anföras för ett lika extra avdragsbelopp för både som ensamstående och som gifta taxerade skattskyldiga medför metoden vissa konsekvenser som bör elimineras. För ensamstående skattskyldig blir ortsavdrag + extra avdrag ($2\ 250 + 4\ 500 =$) 6 750 kronor och för makar ($4\ 500 + 4\ 500 =$) 9 000 kronor. Det högsta avdraget för makar får anses för lågt i förhållande till det som gäller för ensamstående. Än mer framträdande blir detta förhållande om jämförelse göres mellan å ena sidan ensamstående med ett barn och å andra sidan makar. Ensamstående med ett barn får ett högsta avdrag av ($4\ 500 + 4\ 500 + 1\ 000 =$) 10 000 kronor, medan makar som nämnts kan få avdrag med högst 9 000 kronor. Då man måste utgå från att försörjningsbördan är ungefär lika i båda fallen kan inte detta anses riktigt.

Enklaste sättet att rätta till detta förhållande torde vara att man bibehåller principen om ett lika avdrag för samtliga skattskyldiga men därutöver medger en förhöjning för make i likhet med vad som i propositionen föreslagits i fråga om barn. Vissa skäl talar för att förhöjning i fråga om make medges med högre belopp än i fråga om barn. Men då barn i vissa åldrar medför lika stora försörjningsutgifter som vuxna och därjämte administrativa skäl talar för lika förhöjningsbelopp bör förhöjningsbeloppen kunna vara lika stora för make och för barn.

Vi föreslår att extra avdrag skall kunna medges med 4 500 kronor för alla berörda skattskyldiga och att avdrag skall kunna medges för varje ytter-

ligare person — make och/eller barn — gentemot vilken den skattskyldige har försörjningsansvar.

Med hänvisning till det ovan anförda hemställes,

att riksdagen vid sin behandling av proposition nr 33 måtte besluta, att extra avdrag för nedsatt skatteförmåga må utöver i propositionen föreslagna 4 500 kronor kunna medges med ytterligare 1 000 kronor i fall då, förutom den skattskyldige, make skall försörjas huvudsakligen på inkomsten i fråga, samt

att vederbörande utskott måtte utarbeta härför erforderligt författningsförslag.

Stockholm den 4 februari 1964

Karl Gust. H. Boo

Einar Larsson
i Borrby
